

кандило. Мама донесе дълбока паница съ сурово жито и я сложи върху сѣчивата.

Татко се изправи гологлавъ предъ иконата, стѣпи върху желѣзата и се прекръсти. Изправихме се и ние смирено задъ него. Мама приближи и му подаде керемидата съ жерава, върху която пушеха бучки тамянь. Той пое вжгленитѣ, прекръсти се отново и прочете „Отче нашъ“. Следъ това прекади на кръстѣ сѣчивата и вдигна паницата съ суровото жито. Ненадейно върху насъ се сипнаха житени зърна. Татко гребѣше отъ паницата жито и го хвърляше презъ дветѣ си рамена назадъ, къмъ насъ, безъ да се извърѣща. Обърна се и рече:

— Както се сипе сега житото, така да се сипе и лѣтосъ върху главитѣ ни!

Всички рекоха „аминъ!“ и се прекръстиха.

— Никола, запали фенера! — рече татко на батя. И отидоха да прекадятъ хамбаритѣ, обора, кошарата и пчелина. Когато се върнаха, мама и кака бѣха приготвили вече коледната вечеря: фасулъ, кисела зелка, порѣсена съ червенъ пиперъ, ошафъ, орѣхи и сушени сливи. До тѣхъ въ голѣма паница имаше разтопенъ медъ.

Следъ вечерята татко стана и рече: „Всички да лѣгате за сънъ. Не искамъ коледаритѣ да видатъ, че свѣти дома. Нали ще пѣятъ да ни будятъ. Лѣгай и ти Никола, има време до полунощъ!“

— Не ми се спи, тейко, — промѣлви бати. — Азъ ще отида още сега; ще ме чакатъ тамъ.

— Пъкъ да върви, като иска! — намѣси се и мама.

Баща ми помисли: „Тогава отивай, ала да нѣма много миткане по село. Разбра ли?“

Но бати бѣше хлопналъ вече вратата.

Постлаха за спане. Азъ легнахъ несъбутъ и несъблѣченъ: бѣхъ решилъ да не заспивамъ, както бѣхме се уговорили съ кака Величка.

Но изглежда, че не съмъ устоялъ на обещанието